

ANALISIS AIR MASUK BAWAH TANAH: KAJIAN KES DI PERMATANG BADAK, KUANTAN

Muhd Fadhlullah Rashid¹, Farawaheeda Rashid²

Email: kelantan_f@yahoo.com

Email: farawaheeda.poli@1govuc.gov.my

1Kolej Komuniti Pasir Mas
PT 3302-3307, Taman Sri Kota, Pasir Pekan,
16250 Wakaf Bharu, Kelantan, Malaysia

2Civil Engineering Department,
Politeknik Kota Bharu,

16450 Ketereh, Kelantan, Malaysia

ABSTRAK

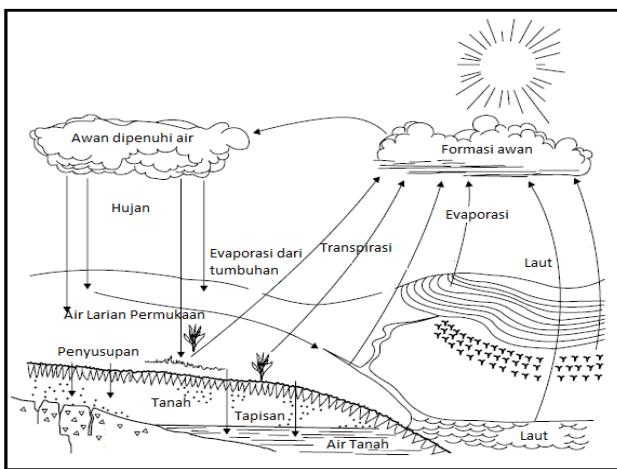
Aliran air masuk bawah tanah dan keupayaan akuifer adalah isu-isu penting dalam penyiasatan sumber air kerana sedikit sebanyak akan mempengaruhi peningkatan aras air bumi di sesuatu kawasan. Kebiasaannya kawasan yang mempunyai tanah jenis berbutir kasar (pasir dan kelikir) akan mempunyai kadar air masuk bawah tanah yang tinggi berbanding dengan kawasan yang mempunyai tanah berbutir halus (liat dan kelodak). Dalam penyelidikan ini, aliran air masuk bawah tanah, pekali aliran masuk dan keberkesanan hujan telah ditentukan melalui kajian kes yang menggunakan kaedah empirikal berkenaan zon tropika. Lokasi kajian yang dipilih adalah di Sekitar Perumahan Permatang Badak dan Sungai Isap kerana kawasan dipilih adalah kawasan yang seringkali mengalami banjir yang besar. Data yang berkaitan dengan klimatologi antara Januari 2007 dan Disember 2012 telah dikumpulkan melalui data meteorologi Kuantan untuk tujuan analisis. Berdasarkan keputusan analisis menunjukkan bahawa aliran masuk air bawah tanah adalah 672.8 mm per tahun, hujan adalah 3227.3 mm per tahun, evapotranspirasi 3.75 mm per tahun, air larian permukaan 890.37 mm per tahun, dan evapotranspirasi 1658.69 mm per tahun bagi kawasan kajian. Secara ringkasnya, hujan ditukar kepada air larian permukaan, air masuk bawah tanah dan evapotranspirasi masing-masing ialah 27.59 %, 19.45 % dan 51.4 % daripada hujan. Korelasi antara parameter iklim dan aliran masuk air bawah tanah menunjukkan hubungan positif dan negatif. Korelasi yang tertinggi didapati hubungan antara air masuk bawah tanah dengan hujan, air larian permukaan dan suhu. Ini membuktikan bahawa formula yang digunakan di dalam analisis memberi anggaran nilai air masuk bawah tanah yang tepat bagi projek-projek yang sama.

Kata kunci: Aliran masuk air bawah tanah; evapotranspirasi; air larian permukaan;

1.0 PENDAHULUAN

Air tanah ialah air yang juga sebarang kelembapan yang terdapat di bawah permukaan bumi. Sumber utama air dan kelembapan ini ialah hujan di mana ia meresap dan memenuhi rongga-rongga di dalam tanah. Menurut kajian yang dijalankan oleh Bujang, *et al.* (1991), beliau menyatakan bahawa aliran air bergerak dari kawasan yang mempunyai keupayaan galas yang tinggi ke kawasan keupayaan galas yang rendah. Sumber air boleh diperolehi daripada sungai, tasik, laut, air bawah tanah dan pelbagai sumber lain. Menurut Mohd Rizal (2005), beliau menyatakan bahawa sumber air dari laut menyumbang kurang 3 % atau $30 \times 10^6 \text{ km}^3$, manakala laut menyumbang lebih 97 % atau $1320 \times 10^6 \text{ km}^3$ (Detay, 1997).

Aliran masuk air bawah tanah adalah satu proses kitaran hidrologi di mana terhasil daripada air larian bergerak dari permukaan tanah ke lapisan tanah bawah melalui zarah-zarah tanah yang ada. Aliran air ialah kaedah utama air memasuki akuifer. Proses ini biasanya berlaku dalam zon ampai di bawah akar tumbuhan dan sering dinyatakan sebagai fluks ke aras air permukaan. Aliran air berlaku kedua-dua secara semula jadi melalui kitaran air dan melalui proses antropogenik iaitu, imbuhan air tanah tiruan, di mana air hujan dan atau air tebus guna dihalakan ke bawah permukaan. (Rujuk Rajah 1.1)

Rajah 1.1: Kitaran Hidrologi (United States Department of Agriculture, 1986)

1.1 Pernyataan Masalah

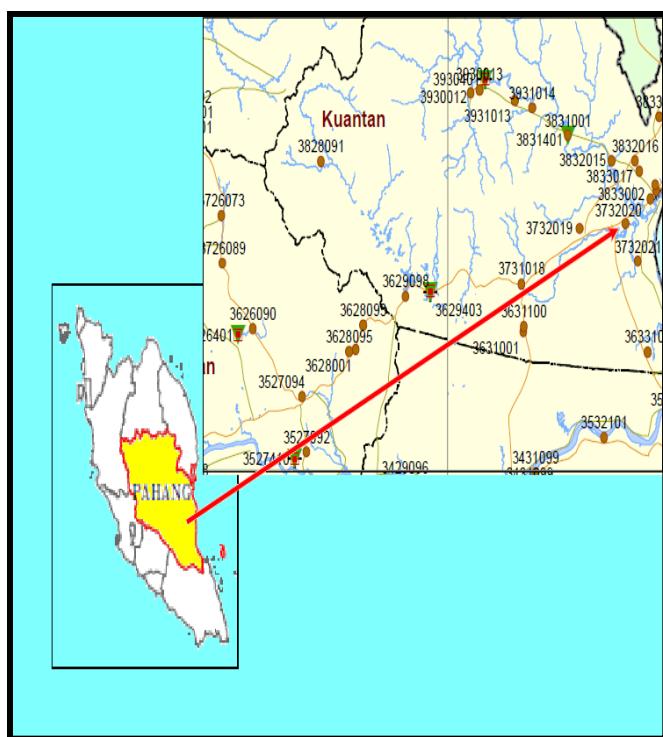
Masalah banjir kيلat yang teruk berlaku pada kawasan yang rendah adalah disebabkan oleh kehadiran air lebih di permukaan tanah. Air hujan yang turun tidak henti pada kadar 300 mm/jam di sesuatu kawasan yang rendah boleh mengakibatkan air larian permukaan tinggi dan air masuk bawah tanah adalah rendah mengikut jenis tanah dan tumbuh-tumbuhan kawasan tersebut. Menurut kajian yang dijalankan oleh Bujang, *et al.* (1991), beliau menyatakan bahawa kadar kebolehtelapan air bagi tanah liat adalah rendah berbanding dengan kadar kebolehtelapan air ke dalam tanah berpasir.

Air bumi terhasil secara semulajadi iaitu berada pada zon tepu dan peningkatan aras air bumi bergantung kepada air masuk bawah tanah tanah. Jumlah air masuk ke dalam tanah adalah sama ada secara mendatar atau condong bergantung kepada topografi muka bumi tersebut dan jenis tanah kawasan tersebut. Struktur muka bumi kawasan kajian yang dipilih adalah mendatar dan dikelilingi oleh bukit, dan ia merupakan kawasan baru bagi projek pembangunan di Kuantan, Pahang.

1.2 Objektif Kajian

Untuk menentukan air masuk bawah tanah, butiran seperti lokasi kajian dan keluasan kawasan kajian perlu dikenalpasti terlebih dahulu. Kawasan kajian yang dipilih adalah Persekutuan Perumahan Sungai Isap. Kawasan tersebut dipilih kerana ianya merupakan kawasan yang seringkali mengalami masalah banjir setiap tahun.

Bagi menentukan air masuk bawah tanah, kaedah formula empirik yang sesuai telah digunakan berdasarkan kajian lepas yang telah dinyatakan sumbernya di dalam kajian literatur. Ciri-ciri hidrologi seperti data hujan, evaporasi, suhu, radiasi, dan angin telah diperolehi daripada Jabatan Meteorologi Kuala Lumpur. Data yang diambil untuk analisis kajian adalah untuk tempoh 5 tahun, Januari 2011 hingga Disember 2016. Data-data tersebut digunakan untuk menentukan air masuk dalam tanah. Lokasi stesen hujan yang dipilih adalah di Lapangan Terbang, Kuantan N $103^{\circ} 13'$, E $3^{\circ} 47'$, Pahang, kerana radius kawasan kajian dengan stesen adalah 15 km dan tidak melebihi 20 km (Rujuk Rajah 1.2).

Rajah 1.2: Peta Stesen Hidrologi Pahang, (Sumber, Jabatan Pengairan & Saliran Pahang)

1.3 Kajian literatur

Air bawah tanah merupakan salah satu bekalan air untuk aktiviti seperti perbandaran atau pembangunan, pertanian dan juga perindustrian. Air bawah tanah terhasil secara semulajadi dan terletak di bawah permukaan bumi. Air ini bergerak melalui liang-liang dalam tanah dari kawasan keupayaan tinggi kepada kawasan yang keupayaan rendah dan pergerakan air sangatlah perlahan bergantung kepada struktur atau jenis tanah kawasan tersebut. Air diperolehi daripada sumber seperti sungai, tasik, laut, dan air bawah tanah. Menurut kajian oleh Detay (1997), beliau menyatakan bahawa 97 % atau $1320 \times 10^6 \text{ km}^3$ air dalam tanah disumbang oleh laut.

1.3.1 Kitaran Air

Di dalam kitaran air yang berlaku, air bawah tanah merupakan salah satu elemen terpenting dalam kitaran tersebut. Mengikut kajian oleh Detay (1997), menunjukkan statistik pengagihan air mengikut isipadu dapat ditunjukkan pada Jadual 1.1.

Jadual 1.1: Statistik Pengagihan Air Mengikut Isipadu (Detay, 1997)

Sumber	Isipadu (km³)	Peratusan (%)
Laut	1320×10^6	97.2
Salji dan ais	30×10^6	2.15
Air bawah tanah atas	4×10^6	0.31
Air bawah tanah bawah	4×10^6	0.31
Kawasan tanah tak tepu	0.07×10^6	0.005
Tasik air tawar	0.12×10^6	0.009
Tasik air masin	0.10×10^6	0.008
Sungai	0.001×10^6	0.0001
Atmosfera	0.013×10^6	0.001

1.3.2 Air Masuk Bawah Tanah

Air masuk bawah tanah dan keupayaan akuifer adalah isu – isu penting dalam penyiasatan sumber air. Air tanah merupakan suatu sistem yang dinamik iaitu berubah-ubah mengikut keadaan dan struktur tanah tersebut. Kedudukan air bawah tanah adalah berada dibawah permukaan tanah. Menurut kajian yang dijalankan oleh Kumar, (1997), beliau menyatakan bahawa air tanah bergerak di dalam tanah boleh dikawal oleh beberapa faktor iaitu dari segi kawalan turun-naik air tanah dan air masuk bawah tanah. Air masuk bawah tanah berlaku pada skala yang kecil dan skala besar dan sebahagiannya dipengaruhi oleh faktor seperti meteorologi, ciri-ciri tanah, lapisan permukaan tanah, kecerunan, dan kedalaman aras air bumi (Bouwer 1978; Shukla & Jaber 2006; Sumioka & Bauer 2003).

Air masuk bawah tanah ialah air yang terhasil daripada air hujan, kadar penyejatan, evapotranspirasi, air larian kemudiannya meresap ke dalam tanah melalui proses hidrologi ke kawasan air bumi. Air masuk bawah tanah ialah parameter yang menunjukkan bilangan air yang meresap atau menusuk ke dalam tanah. Sumber utama yang menyebabkan air masuk dalam tanah ialah pemendakan/air hujan. Malaysia merupakan Negara yang beriklim panas dan lembap sepanjang tahun, taburan hujan yang tinggi menyebabkan kadar lembapan yang tinggi.

Air masuk bawah tanah dapat ditentukan secara meluas dalam pelbagai kaedah atau cara. Menurut kajian yang dijalankan oleh Kumar, (1997), antara kaedah yang biasa digunakan dalam menganggarkan air masuk bawah tanah adalah seperti kaedah imbangan-air, kaedah satah fluks sifar, kaedah satu-dimensi dan kaedah data iklim (Nwabineli, *et al* (2012).

1.3.3 Kaedah Data Iklim

Kaedah ini biasa digunakan oleh Jabatan Meteorologi di dalam menentukan air masuk bawah tanah. Menurut kajian yang dijalankan oleh Nwabineli, *et al* (2012), beliau menyatakan bahawa nilai tinggi dan rendah air masuk bawah tanah bergantung kepada kapasiti hujan yang turun di kawasan kajian dan jenis tanah kawasan yang dikaji. Formula yang diterbitkan oleh Nwabineli, *et al* (2012) dapat ditunjukkan pada persamaan (1) dan hubungan pekali bagi jenis tanah dapat ditunjukkan pada Jadual 1.2.

$$R = \alpha (P - P_0)^B \quad (1)$$

Di mana;

R	= Air Masuk Bawah Tanah
α	= Pekali bergantung kepada jenis tanah (Jadual 1.2)
P	= Air hujan (mm/tahun)
P_0	= Jumlah Air atau Indeks Penyusupan dan biasanya dianggapkan Kadar adalah 0.10 cm/jam
B	= Biasanya bersamaan 1

Jadual 1.2: Pekali Untuk Jenis Tanah

Bilangan	Jenis Tanah	Pekali
1	Tanah Berpasir dan lempung berpasir	0.17- 0.25
2	Aluvium pantai dan Lempung Berkelodak	0.25 – 0.3
3	Tanah Merah, Lempung liat, kelabu dan alluvium keperangan	0.42
4	Tanah liat	0.42 – 0.46
5	Tanah berbukit	0.46 – 0.50

Sumber : (Barlow 1948)

1.3.4 Evapotranspirasi, ET

Evapotranspirasi ditakrifkan sebagai kehilangan turus ke atmosfera melalui gabungan proses penyejatan dari tanah, tumbuhan dan transpirasi dari tumbuh-tumbuhan (Fetter, 1988). Evapotranspirasi atau juga dikenali sebagai sejat peluhun berlaku melalui proses perpeluhan. Evapotranspirasi ini berlaku kerana tekanan wap pada sel – sel permukaan daun lebih tinggi berbanding dengan tekanan udara di atmosfera.

Berdasarkan istilah sejat peluhun dari sudut hidrologi, ia merujuk kepada kehilangan air dari proses sejatan secara langsung, sejatan dari tanah dan proses perpeluhan dari tumbuhan. Evapotranspirasi terbahagi kepada dua iaitu evapotranspirasi potensi dan evapotranspirasi sebenar. Menurut Thornthwaite (1948), evapotranspirasi potensi terhasil daripada kuantiti air yang boleh disejatkan daripada permukaan tanah dan perpeluhan daripada tumbuhan. Manakala takrifan bagi evapotranspirasi sebenar adalah merujuk kepada kuantiti air yang sebenarnya disejatkan daripada tanah dan perpeluhan tumbuhan dalam satu jangka masa yang tertentu di bawah keadaan lembapan tanah dan litupan tumbuhan yang berubah-ubah. Kadar sejat-transpirasi potensi (PET) menunjukkan betapa cepat air hilang dari sistem tanam-tanaman yang ditanam jika kandungan air tanah tetap pada kadar optima. Sejat-transpirasi potensi (PET) biasanya ditentukan oleh angkubah iklim seperti suhu, kelembapan bandingan, tutupan awan, kelajuan angin yang mempengaruhi perbezaan tekanan wap air antara tanah, daun, kawasan berair dan atmosfera. Di dalam menentukan sejat-transpirasi potensi (PET), formula yang dijalankan oleh Thornthwaite equation (1948) telah dijalankan melalui persamaan (2).

$$PET = 1.6b (10t/I)^a \quad (2)$$

Di mana;

PET	= Sejat-transpirasi potensi
b	= Faktor pembetulan setiap bulan
t	= Suhu
I	= $i_1 + i_2 + \dots + i_{12}$
i	= $(t/5)^{1.514}$ (Indeks kepanasan setiap bulan)
a	= $6.75 \times 10^{-7} \times i^3 - 7.71 \times 10^{-5} \times i^2 + 17.92 \times 10^{-3} \times i + 0.49$

1.3.5 Air Larian Permukaan, Ro

Air larian permukaan adalah aliran air yang berlaku disebabkan kehadiran air hujan atau sumber dari air bukit, tasik atau sungai. Air larian permukaan berlaku terhadap permukaan tanah sebelum menghampiri saliran atau juga dikenali sebagai sumber *non-point*. Kawasan yang menghasilkan air larian permukaan dikenali sebagai lembangan saliran. Faktor yang mempengaruhi kadar air larian permukaan sesuatu kawasan terbahagi kepada dua iaitu daripada faktor meteorologi dan ciri-ciri fizikal kawasan tersebut.

Faktor meteorologi berpandu kepada jenis pemendakan (hujan, salji, dan lain-lain), keamatian hujan, jumlah hujan, tempoh hujan, arah pergerakan angina, lain-lain meteorologi dan keadaan iklim yang mempengaruhi evapotranspirasi, suhu, angin, serta kelembapan. Manakala faktor ciri-ciri fizikal pula ialah guna tanah, tumbuh-tumbuhan, jenis tanah, kawasan tадahan, bentuk tадahan, topografi atau bentuk muka bumi dan sungai, tasik, tangki serta lain-lain yang boleh melambatkan air larian permukaan ke kawasan hilir.

Air larian permukaan yang tinggi boleh mengakibatkan hakisan pada struktur tanah. Kadar air larian permukaan adalah bergantung kepada nisbah hujan pada kawasan tersebut, kadar penyusupan air ke dalam tanah dan kecerunan kawasan tersebut. Air larian permukaan dapat ditentukan dengan pelbagai kaedah empirik. Jumlah air larian permukaan telah ditentukan oleh Mohd Shalahuddin (2008) iaitu melalui persamaan (3).

$$Ro. = \frac{1.511 \times P^{1.44}}{Tm^{1.34} \times A^{0.0613}} \quad (3)$$

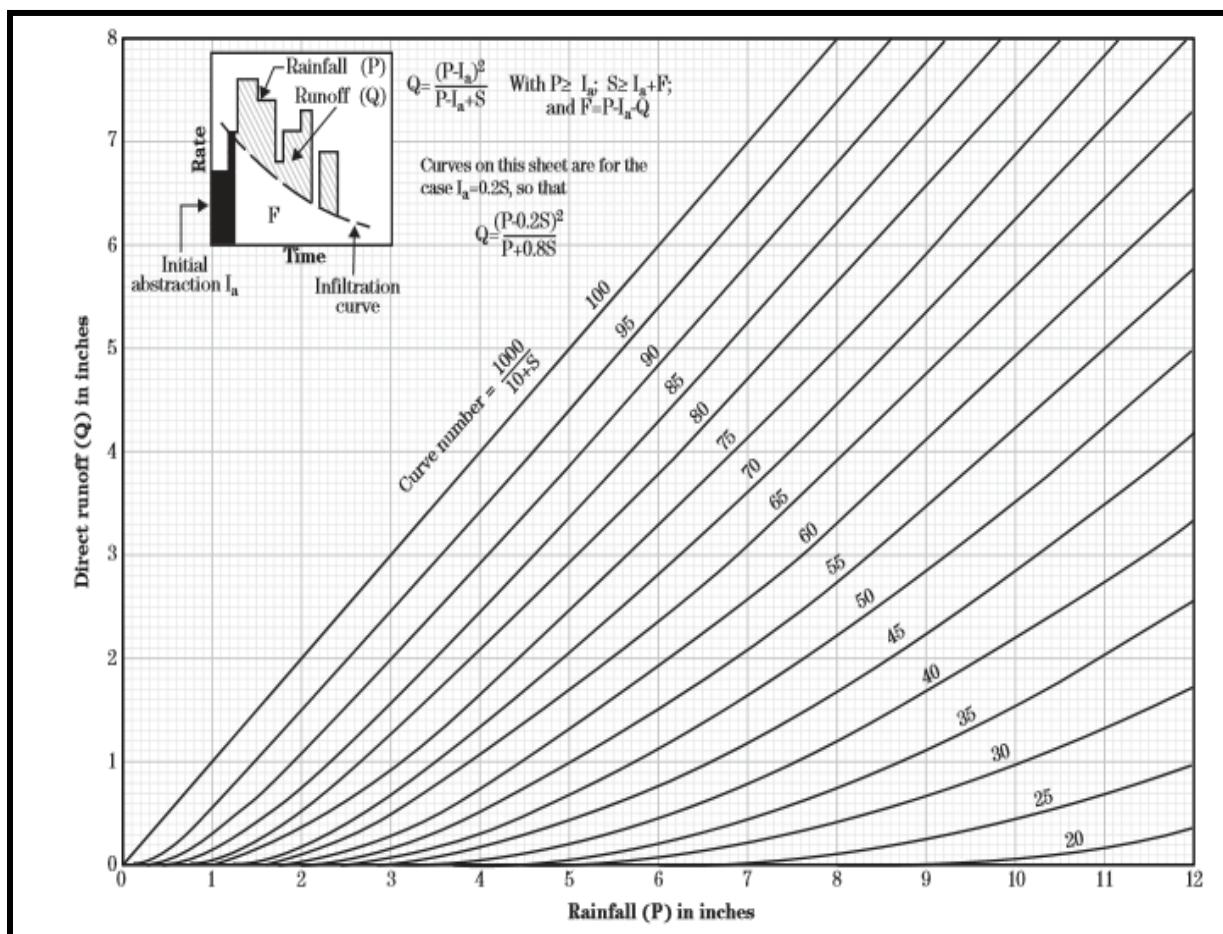
Di mana;	Ro	= Air larian Permukaan (cm/tahun)
	P	= Air Hujan (cm/tahun)
	Tm	= Purata Suhu Tahunan ($^{\circ}$ C)
	A	= Luas (km^2)

Anggaran air larian permukaan tersebut sesuai untuk kawasan tadahan di pedalaman. Kaedah lain yang digunakan adalah kaedah lengkung nombor (CN) atau juga dikenali sebagai air larian lengkung nombor. Di dalam kaedah ini, parameter empirik digunakan untuk menentukan air larian atau penyusupan daripada lebihan hujan. Lengkung nombor ini dihasilkan oleh USDA (Natural Resources Conservation Service) atau juga dikenali sebagai SCS (Soil Conservation Service). Menurut United States Departments of Agriculture (1986) melalui kajian yang telah dijalankan, kaedah ini telah digunakan secara meluas di dalam menentukan jumlah air larian permukaan bagi kawasan tertentu. Kaedah ini digunakan berdasarkan kumpulan hidrologi tanah, guna tanah, rawatan dan keadaan hidrologi. Air larian permukaan dapat ditentukan menggunakan persamaan (4) atau menggunakan graf yang melibatkan hubungan air hujan (inchi) dengan nilai lengkung nombor (CN). (Rujuk Rajah 1.3)

$$Q = \frac{(P - 0.2S)^2}{(P + 0.8S)} \quad (4)$$

Di mana;

Q	=	Air larian permukaan (inchi)
P	=	Air hujan (inchi)
S	=	Kandungan air tanah maksimum yang tertahan selepas air larian bermula (inchi)
S	=	$(1000/CN) - 10$
CN	=	Nilai antara 30 hingga 100; bergantung kepada jenis kumpulan tanah (Rujuk Lampiran A)

Rajah 1.3: Graf Hubungan Air Hujan dengan Air Larian Permukaan
United States Departments of Agriculture (1986)

Menurut kajian yang dijalankan oleh Schicht dan Walton (1961), beliau telah membangunkan hasil kajian beliau di dalam menganggarkan air larian permukaan berdasarkan hubungan nilai evapotranspirasi, *PET* dan air masuk bawah tanah, *R*. Persamaan yang digunakan adalah mengikut budget air bagi kawasan tersebut. Persamaan tersebut dapat ditunjukkan melalui Persamaan (5).

$$Ro = P - PET - R \quad (5)$$

Di mana;

Ro	= Air larian permukaan (mm/tahun)
P	= Air hujan (mm/tahun)
PET	= Evapotranspirasi
R	= Air masuk bawah tanah (mm/tahun)

1.3.6 Kajian Literatur Terdahulu

Kajian literatur terdahulu memainkan peranan penting dalam segala hasil kajian yang akan dijalankan. Saghravani, *et al.* (2013), telah membentangkan hasil kajian mengenai “Menganggarkan Aliran Air Masuk Bawah Tanah Menggunakan Kaedah Empirik: Kajian Kes di Zon Tropika”. Hasil kajian yang diperolehi menunjukkan kadar purata air masuk bawah tanah adalah sebanyak 326.39 mm per tahun, manakala purata pekali air masuk bawah tanah adalah sebanyak 18 %. Data hidrologi kawasan kajian yang telah dijalankan oleh Saghravani, *et al.* (2013) dapat ditunjukkan pada Jadual 1.3.

Bagi zon tengah Sumatera Indonesia, kajian yang telah dijalankan oleh Mohd Shalahuddin (2008) menunjukkan nilai purata hujan tahunan bagi tempoh 10 tahun kawasan kajian beliau ialah 2231.9 mm/tahun, evapotranspirasi ialah 1372 mm/tahun, nilai purata air larian permukaan 342 mm/tahun dan kadar air masuk bawah tanah adalah sebanyak 517.9 mm/tahun. Ini menunjukkan nilai air masuk bawah tanah adalah 25 % terhasil daripada nilai hujan tahunan. Melalui hasil kajian beliau menunjukkan kadar air masuk dalam tanah adalah lebih tinggi berbanding air larian permukaan. Menurut kajian yang telah dilakukan oleh Mohd Shalahuddin (2008), beliau menyatakan bawa faktor yang menyumbang kadar air masuk bawah tanah kawasan tersebut adalah disebabkan oleh pembangunan sekeliling di kawasan pedalaman dan kebocoran paip lama dalam tanah. Keputusan nilai hujan, evapotranspirasi, air larian permukaan dan air masuk bawah tanah dapat ditunjukkan pada Jadual 1.4, manakala keputusan data hidrologi yang dijalankan oleh Nwabineli, *et al* (2012) dan Rizalman (2013) masing-masing dapat ditunjukkan pada Jadual 1.5 dan Jadual 1.6.

Jadual 1.3: Keputusan Data Hidrologi

Tahun	Hujan (mm/tahun)	Evapotraspirasi, <i>PET</i> (mm/tahun)	PET/P (mm/yr)	Air Masuk Bawah Tanah (mm/tahun)	Hujan Berkesan (mm/tahun)	Pekali Air Masuk Bawah tanah (%)	Air Larian Permukaan mm/tahun)
2000	2635	1370.08	52.00	324.87	1807.97	18	940.05
2001	2633.47	1433.32	54.43	324.61	1806.96	18	875.54
2002	2315.21	1446.78	62.49	301.24	1561.08	19	567.18
2003	3040.13	1402.84	46.14	352.55	2132.08	17	1284.73
2004	2750.57	1462.02	53.15	332.99	1912.87	17	955.55
2005	2175.76	1459.99	67.10	290.32	1458.72	20	425.45
2006	2427.99	1434.08	59.06	309.63	1642.36	19	684.02
2007	2996.44	1424.69	47.55	349.76	2097.02	17	1221.99
2008	2590.04	1433.32	55.34	321.56	1781.3	18	835.15
2009	2666.49	1432.81	53.73	327.15	1833.12	18	906.53
2010	3076.19	1466.6	47.68	354.84	2160.78	16	1254.51
Purata	2664.21	1433.32	54.42	326.39	1807.97	18	904.75

Jadual 1.4: Keputusan Purata Data Hidrologi (1998 – 2007) (Mohd Shalahuddin, 2008)

Hujan (mm/tahun)	Evapotransiprasi (mm/tahun)	Air Larian Permukaan (mm/tahun)	Air Masuk Bawah Tanah (mm/tahun)
2231.9	1372	342	517.9

Jadual 1.5: Keputusan Data Hidrologi Nwabineli, *et al* (2012)

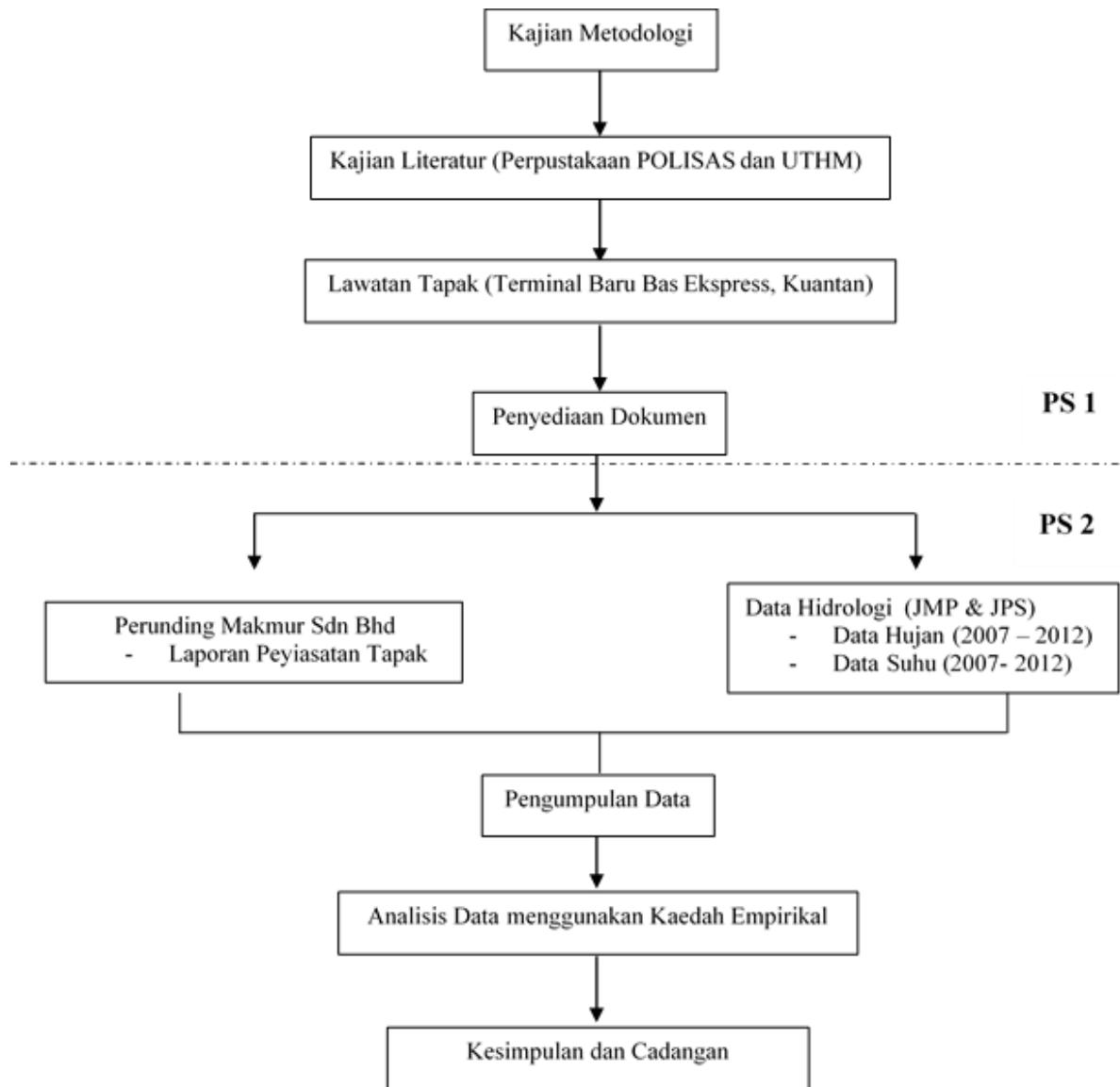
Lokasi Kajian	Hujan (mm/tahun)	Air Masuk Bawah Tanah (mm/tahun)	Pekali Air Masuk Bawah Tanah (%)
Awe Formation	1714	305	17
Lafia sands Formation	1995.93	418.9	21

Jadual 1.6: Keputusan Purata Data Hidrologi (2007 -2012) (Rizalman, 2013)

Tahun	Hujan (mm/tahun)	Evapotransiprasi (mm/tahun)	Air Larian Permukaan (mm/tahun)	Air Masuk Bawah Tanah (mm/tahun)
2007	3473.6	1658.33	1057.98	757.3
2008	3337.5	1657.10	1000.46	680
2009	3707.0	1659.74	1159.74	887.4
2010	2319.0	1675.54	578.01	65.4
2011	3242.6	1651.48	967.4	623.7
2012	3283.8	1649.95	986.8	647
Purata	3227.3	1658.69	958.43	610.13

2.0 METODOLOGI KAJIAN

Metodologi kajian sangat penting dalam perlaksanaan keberkesanan sesuatu kerja untuk mendapatkan hasil yang terbaik dan juga untuk mengelakkan sesuatu masalah timbul semasa kajian dijalankan. Dengan adanya metodologi kajian, maka kerja yang dijalankan lebih efisen dan lebih mudah. Secara ringkasnya, metodologi bagi kajian ini telah dibahagikan kepada empat peringkat iaitu peringkat perancangan, peringkat pengumpulan data, peringkat analisis dan peringkat kesimpulan dan cadangan seperti Rajah 2.1.

Rajah 2.1: Carta Metodologi

*Nota: JMP = Jabatan Meteorologi Pahang, JPS = Jabatan Pengairan dan Saliran

2.1 Pengumpulan Data

Dalam kajian yang dilakukan, kaedah penyediaan data terbahagi kepada dua iaitu melalui Perunding Makmur Sdn Bhd dan data hidrologi yang diperolehi daripada Jabatan Meteorologi Pahang juga Jabatan Pengairan dan Saliran Pahang. Data yang diperolehi dianalisis berdasarkan kepada kaedah empirik yang dibangunkan oleh pengkaji-pengkaji sebelum ini. Keseluruhan data dibandingkan dengan kajian sebelum ini untuk menghasilkan hasil keputusan yang betul dan sahih.

2.1.1 Data Hidrologi

Data hidrologi merupakan data yang digunakan untuk menentukan data hujan, pemendakan, sejatan, aras air dan kadar alir kawasan kajian. Data-data tersebut dibahagikan kepada beberapa stesen hidrologi mengikut daerah. Stesen kajian yang digunakan adalah stesen *Kuantan by pass* kerana ianya berhampiran dengan lokasi kajian. Nombor kawasan kajian ialah 3732020. Daripada data hidrologi, pengkaji dapat menentukan data hujan tahunan, data penyejatan, evapotranspirasi, air larian permukaan dan air masuk bawah tanah. Kadar air masuk bawah tanah dapat ditentukan berdasarkan persamaan (4). Persamaan tersebut diterbitkan melalui kajian yang dijalankan oleh Nwabineli, *et al* (2012).

2.1.2 Laporan Penyiasatan Tapak

Laporan penyiasatan tapak perlu ada di dalam menentukan klasifikasi jenis tanah kawasan kajian. Di dalam laporan penyiasatan tapak, pengkaji dapat menentukan jenis tanah kawasan kajian serta digunakan untuk menganalisis air masuk bawah tanah. Jenis tanah diperolehi berdasarkan analisis lubang jara yang telah dibuat oleh kontraktor kawasan kajian dan Perunding Makmur bertindak sebagai perunding di dalam pengesahan dan pengawasan kerja-kerja tanah dan pembinaan Terminal Bas Bersepadu Kuantan. Berdasarkan hasil lubang jara yang diperolehi menunjukkan kedalaman 0 m – 5 m kawasan kajian adalah jenis tanah berpasir dan paras air bumi menunjukkan pada kedalaman 6.8 m – 8.4 m dari permukaan bumi. Jenis tanah tersebut digunakan untuk menentukan pekali air masuk bawah tanah berdasarkan kajian yang dijalankan oleh Barlow (1948).

3.0 KEPUTUSAN DAN PERBINCANGAN

Analisis data adalah merupakan peranan penting dalam menentukan hasil kajian yang telah dijalankan. Melalui analisis yang telah dijalankan, kita dapat menyimpulkan hasil kajian yang telah dijalankan adalah memenuhi objektif yang dikehendaki. Analisis yang berkaitan dengan tajuk kajian adalah untuk menentukan air masuk bawah tanah di Terminal Bas Bersepadu Kuantan. Di dalam penyelidikan ini, aliran air masuk bawah tanah, pekali aliran masuk dan keberkesaan hujan telah ditentukan melalui kajian kes yang menggunakan kaedah empirikal berkenaan zon tropika. Data yang berkaitan dengan klimatalogi antara Januari 2007 dan Disember 2012 telah dikumpulkan berdasarkan Stesen Hujan Kuantan.

3.1 Hujan

Malaysia terletak pada zon tropika di mana kadar hujan tahunan adalah dianggarkan 3000 mm setahun. Menurut kajian yang dijalankan oleh Hj. Keizrul (1998), beliau menyatakan bahawa jumlah hujan tahunan ialah 990 juta persegi, manakala kadar hujan berkesan dan air masuk bawah tanah masing-masing 660 dan 64 juta meter persegi. Hasil daripada data meterologi kawasan kajian bagi tempoh Januari 2007 dan Disember 2012, didapati taburan hujan tahunan adalah antara 2319 mm hingga 3707 mm. Hasil taburan hujan tahunan menunjukkan pada tahun 2009, kadar hujan adalah yang tertinggi iaitu 3707 mm per tahun, manakala penurunan hujan adalah berlaku pada tahun 2010 iaitu sebanyak 2319 mm per tahun. Purata hujan tahunan bagi tempoh 6 tahun dari Januari 2007 dan Disember 2012 menunjukkan kadar hujan adalah sebanyak 3227.3 mm per tahun. Hasil dan keputusan analisis dapat dilihat pada Jadual 3.1.

Jadual 3.1: Keputusan Nilai Hujan (mm / tahun)

Tahun	Hujan (mm)
2007	3473.6
2008	3337.5
2009	3707.0
2010	2319.0
2011	3242.6
2012	3283.8
Purata	3227.3

3.2 Evaporasi

Anggaran nilai evaporasi diperolehi daripada komponen major hidrologi seperti suhu, sinar matahari, topografi, kelembapan dan angin dalam menentukan budget air bagi sesuatu kawasan. Nilai evaporasi yang diperolehi adalah berdasarkan kepada Jabatan Meteorologi Pahang. Purata data tahunan evaporasi kawasan kajian bagi tempoh 6 tahun dianggarkan sebanyak 3.75 mm/tahun. Nilai yang diperolehi menunjukkan kadar evaporasi kawasan kajian adalah rendah bagi setiap bulan kerana kawasan kajian berada jauh daripada laut dan sungai. Nilai evaporasi dapat dilihat pada Jadual 3.2.

Jadual 3.2: Purata Evaporasi Kawasan Kajian (mm/tahun)

Tahun	Evaporasi (mm)
2007	3.6
2008	3.6
2009	3.9
2010	4.0
2011	3.6
2012	3.8
Purata	3.75

3.3 Anggaran Air Larian Permukaan, Ro

Air larian permukaan merupakan salah satu parameter yang diperlukan didalam menentukan air masuk bawah tanah kawasan kajian. Air larian permukaan telah diperolehi berdasarkan formula yang diterbitkan oleh Schicht dan Walton (1961). Daripada hasil analisis yang telah dijalankan, nilai air larian permukaan kawasan kajian adalah antara 153.5 mm/tahun hingga 1268.9 mm/tahun dari tahun 2007 dan 2012. Nilai purata tahunan air larian permukaan adalah sebanyak 890.37 mm/tahun iaitu sebanyak 27.59 % daripada hujan tahunan. Ini menunjukkan kadar air larian permukaan kawasan kajian adalah tidak terlalu tinggi disebabkan keadaan bentuk muka bumi yang mendatar dan air larian tersebut telah menyerap ke dalam tanah melalui tumbuh-tumbuhan asal sebelum menyusur ke tasik berhampiran kawasan kajian. Hasil keputusan air larian permukaan dapat dilihat pada Jadual 3.3.

Jadual 3.3: Keputusan Air Larian Permukaan (mm/tahun)

Tahun	Air Larian Permukaan (mm/tahun)
2007	1085.9
2008	979.5
2009	1268.9
2010	153.5
2011	910.2
2012	944.2
Purata	890.37

3.4 ANGGARAN EVAPOTRASPIRASI, PET

Evapotranspirasi terhasil daripada sejat-transpirasi kawasan kajian. Nilai evapotranspirasi diperolehi daripada formula yang diterbitkan oleh Thornthwaite (1948). Berdasarkan hasil analisis yang diperolehi, didapati nilai evapotranspirasi dari tahun 2007 dan 2012 adalah antara 1649.95 mm/tahun hingga 1675.54 mm/tahun. Ini menunjukkan kadar evapotranspirasi di kawasan kajian adalah tinggi. Kadar evapotranspirasi adalah dipengaruhi oleh suhu sekeliling. Menurut kajian yang dijalankan oleh Xi *et al.* (2008), beliau menyatakan bahawa semakin tinggi nilai temperatur, semakin besar kemampuan udara untuk menyerap wap air. Selain itu, semakin tinggi temperatur, energi kinetik molekul air meningkat, sehingga molekul air semakin banyak yang berpindah ke lapis udara di atasnya dalam bentuk wap air.

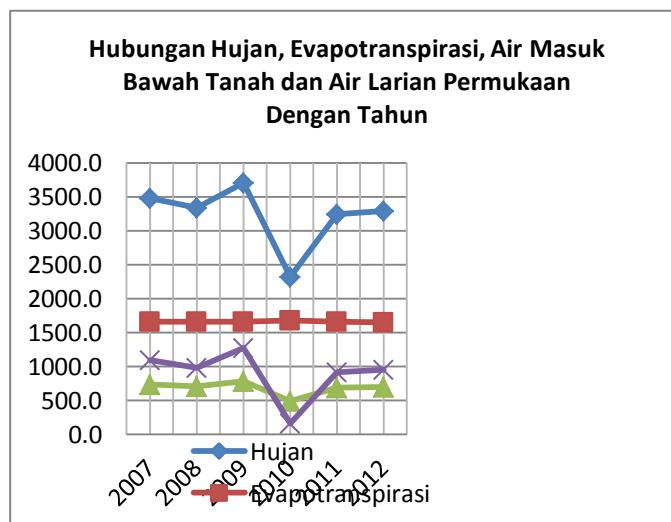
Nilai yang diperolehi menunjukkan kadar evapotranspirasi yang berlaku di kawasan kajian adalah trend yang sekata setiap tahun walaupun kadar hujan pada tahun 2010 adalah berkurangan sedikit berbanding tahun sebelumnya. Purata nilai evapotranspirasi tahunan bagi tempoh 6 tahun adalah sebanyak 1658.69 mm/tahun iaitu 51.4 % daripada nilai hujan tahunan. Nilai evapotranspirasi bagi kawasan kajian dapat dilihat pada Jadual 3.4.

Jadual 3.4: Keputusan Nilai Evapotranspirasi (mm/tahun)

Tahun	Evapotranspirasi (mm)	Suhu (°C)
2007	1658.33	26.9
2008	1657.10	26.8
2009	1659.74	26.9
2010	1675.54	27.3
2011	1651.48	26.7
2012	1649.95	26.6
Purata	1658.69	26.9

3.5 Data Keseluruhan

Data yang dianalisis bagi kawasan kajian adalah meliputi taburan hujan bagi tempoh 6 tahun iaitu bermula Januari 2007 hingga Disember 2012. Trend bagi nilai evapotranspirasi menunjukkan nilai yang sekata bagi setiap tahun. Bagi nilai parameter hidrologi seperti hujan dan air larian permukaan pula yang diperolehi adalah berubah-ubah dan menurun pada tahun 2010 dan menunjukkan trend yang sama hubungannya. Kadar penurunan pada tahun 2010 berlaku bagi parameter air masuk bawah tanah, dan air larian permukaan kerana taburan hujan bulanan pada tahun tersebut tidak terlalu tinggi berbanding tahun-tahun yang lain. Manakala, bagi air masuk bawah tanah menunjukkan trend naik dan turun mengikut kadar hujan di kawasan kajian dan nilai yang rendah jika dibandingkan dengan parameter hidrologi yang lain. Keseluruhan trend data analisis dapat ditunjukkan secara jelas pada Rajah 3.1.

Rajah 3.1: Hubungan Parameter Hidrologi Mengikut Tahun (2007 – 2012)

3.6 Anggaran Air Masuk Bawah Tanah, R

Berdasarkan hasil analisis yang diperolehi bagi tahun 2007 hingga 2012, nilai air masuk bawah tanah adalah antara 489.97 mm/tahun hingga 778.4 mm/tahun. Nilai air masuk bawah tanah adalah sedikit pada tahun 2010 kerana disebabkan kehadiran hujan tahunan yang rendah iaitu sebanyak 2319 mm/tahun. Anggaran nilai purata tahunan air masuk bawah tanah bagi tempoh 6 tahun adalah sebanyak 678.2 mm/tahun iaitu 21.01 % daripada hujan tahunan. Menurut kajian yang dijalankan oleh Misstear et al. 2009, beliau menyatakan bahawa kadar air masuk bawah tanah yang diperolehi menunjukkan kawasan kajian adalah tinggi.

Jadual 3.5: Keputusan Air Masuk Bawah Tanah (mm/tahun)

Tahun	Air Masuk Bawah Tanah (mm)
2007	729.4
2008	700.9
2009	778.4
2010	489.97
2011	680.9
2012	689.6
Purata	678.2

3.7 Korelasi Data Iklim

Dalam kajian yang dijalankan, korelasi yang diwujudkan berdasarkan kepada kategori nilai penentuan, R^2 melebihi 0.26 iaitu agak baik dan kategori kurang 0.25 iaitu kurang baik. Oleh itu, korelasi yang terhasil dapat ditunjukkan pada Jadual 3.6 (a) dan Jadual 3.6 (b).

Jadual 3.6 (a): Ketepatan Korelasi (Aminaton, 1996)

Nilai R^2	Jenis Korelasi
< 0.25	Kurang baik
0.26 – 0.55	Agak baik
0.56– 0.80	Baik
>0.80	Sangat Baik

Jadual 3.6 (b) : Korelasi Data Iklim Kawasan Kajian

Korelasi	Persamaan	R^2	Jenis Korelasi
Hujan tahunan, P & Air masuk bawah tanah, R	$P = 4.8176(R) - 40.036$	1	Sangat Baik
Hujan tahunan, P & Air larian permukaan, Ro	$P = 0.8063(Ro) - 1711.7$	0.9997	Sangat Baik
Hujan tahunan, P & Evapotranspirasi, PET	$P = -37.669(PET) + 65709$	0.5217	Agak Baik
Air larian permukaan, Ro & Air masuk bawah tanah, R	$Ro = 3.8842(R) - 1743.8$	0.9995	Sangat Baik
Air masuk bawah tanah, R & Evapotranspirasi	$R = -7.7893(PET) + 13598$	0.5178	Agak Baik
Angin, W & Evapotranspirasi, PET	$W = -0.0093(PET) + 17$	0.5219	Agak Baik
Suhu, C & Evapotranspirasi, PET	$C = 0.0268(PET) - 17.628$	0.9998	Sangat Baik
Air Masuk bawah tanah, R & Suhu (C)	$R = -289.85(C) + 8465.1$	0.516	Agak Baik
Air larian permukaan, Ro & Suhu (C)	$Ro = -1149.1(C) + 31761$	0.5373	Agak Baik

4.0 KESIMPULAN

Masalah banjir kilat yang berlaku di kawasan pembangunan tidak kira kawasan baru atau lama seringkali menjadi perbualan dan persoalan bagi pihak berkuasa tempatan, jurutera air dan saliran, serta jurutera geoteknik di dalam mengenalpasti punca berlakunya banjir kilat. Kadar curahan hujan yang tinggi disuatu kawasan menyebabkan air larian menjadi tinggi dan selebihnya akan menyusup ke dalam tanah atau diserap oleh tumbuh-tumbuhan. Jumlah air yang menyusup ke dalam tanah itu dikenali sebagai air masuk bawah tanah. Walaupun pengaruh air masuk bawah tanah tidak terlalu tinggi di dalam kitaran hidrologi berbanding nilai evapotranspirasi, air larian dan air hujan, tetapi sedikit sebanyak ia boleh mempengaruhi kadar peningkatan air bumi disuatu kawasan. Sekiranya kawasan tersebut mempunyai aras air bumi dengan permukaan bumi tidak terlalu jauh, maka tidak mustahil banjir kilat mungkin akan terjadi. Oleh itu, kajian terhadap air masuk bawah tanah perlu lah dilakukan terlebih dahulu sebelum sebarang kerja-kerja pembinaan dijalankan kerana apabila jumlah air masuk bawah tanah terlalu tinggi, maka ia akan mempengaruhi kenaikan air bumi di sesuatu kawasan yang boleh menyebabkan banjir besar akan berlaku. Kajian yang telah dijalankan oleh pengkaji adalah “Analisis Air Masuk Bawah Tanah Menggunakan Kaedah Empirik, Kajian Kes: Persekutuan Perumahan Sungai Isap”.

Daripada analisis yang telah dijalankan, beberapa kesimpulan telahpun dibuat berdasarkan data iklim dan formula empirik yang telah digunakan di dalam menentukan kadar air masuk bawah tanah. Kadar air masuk bawah tanah diperolehi berdasarkan kitaran hidrologi yang mana analisis tersebut melibatkan hujan tahunan, kadar evapotranspirasi potensial, dan kadar air larian permukaan kawasan kajian.

5.0 PENGHARGAAN

Penulis ingin merakamkan penghargaan kepada institusi-institusi berikut di atas sumbangan mereka:-

- i. Perunding Makmur Sdn. Bhd. Kuantan, Pahang
- ii. Jabatan Jabatan Meteorologi Pahang
- iii. Jabatan Pengairan dan Saliran Pahang

6.0 RUJUKAN

- Thornthwaite, C. W. (1948). *An approach toward a rational classification of climate*. Geographical Review 38 (1): 55–94. doi:10.2307/210739
- Schicht, R.J. & Walton, W.C. (1961). Hydrologic budgets for three small watersheds in Illinois. In *Report of Investigation*. Urbana, State of Illinois: State Water Survey Division. p. 40.
- Kumar, C.P. (1977). Estimation of natural ground water recharge. *ISH Journal of Hydraulic Engineering* 3(1): 61-74.
- Bouwer, H. (1978). *Groundwater Hydrology*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Duecker, K. J., (1979), Land Resource Information Systems: A Review of Fifteen Years Experience; Geo-Processing, Vol. 1, No. 2, pp. 105-128.
- Linsley, R.K., Kohler, M.A. & Paulhus, J.L.H. (1982). *Hydrology for Engineers*. McGraw-Hill series in water resources and environmental engineering. New York: McGraw Hill.
- US Soil Conservation (1986). *Urban Hydrology for Small Watersheds*, Second Edition. Technical release 55 (TR-55), Natural Resources Conservation Service, Conversation Engineering Division, United State Department of Agriculture.
- Star, Jeffrey & Estes, John (1990), *Geographic Information System: An Introduction*, Prentice Hall Inc., New Jersey
- Bujang, K.H, Ahmad Jusoh dan Shukri Maail (1991). *Pengelasan Mekanik Tanah*. Edisi Pertama. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Craig, R. F (1993). *Mekanik Tanah*. Terjemahan Soil Mechanics oleh Aminanton Marto, Fatimah Mohd Noor dan Fauziah Kasim, Edisi ke-4, Unit Penerbitan Akademik, UTM

- Aminaton Marto. (1996). *Volumetric Compression of a Silt under Periodic Loading*. University of Bradford: Thesis Ph.D
- M. Detay (1997). *Water Wells: Implementation, Maintenance Restoration*. John Wiley
- Ruslan Rainis & Noresah Mohd Shariff (1998). *Sistem Maklumat Geografi*. Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Fetter. C.W (1998). *Applied Hydrogeology Second Edition*. Merill Publishing Company. Columbus Ohio.592p.
- Ruslan Rainis & Noresah Mohd Shariff (1998), *Sistem Maklumat Geografi*, Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Hj. Keizrul bin Abdullah. (1998). Hydrology for sustainable water resources planning, development and management in Malaysia. *Proceeding of International Conference on Hydrology and Water Resources of Humid Tropics, Ipoh, Malaysia*. Pp.7-10.
- Leduc C, Favreau G, Schroeter P (2001). *Long-term rise in a Sahelian water-table: the continental terminal in south-west Niger*. Journal of Hydrology, 243, 43–54.
- Chong Kui Hong (2002), *Pembangunan Laman Web Kartografi Tematik Secara Interaktif dan Dinamik*, Tesis Sarjana Muda
- Sumioka, S.S. & Bauer, H.H. (2003). Estimating ground-water recharge from precipitation on Whidbey and Camano Islands, Island County, Washington, water years 1998 and 1999. In *Water-Resources Investigations Report*, 03-4101: Tacoma, WA: U.S.Geological Survey.
- Harbor, J., Engel, B., Bland, M., Krause, A., and George, D. (2004). *Impact of Land Use Change on Water Resources*. Purdue Research Foundation, Indiana. www.ecn.purdue.edu/runoff/index.html.
- Moh Rizal B Hamid (2005). *Kajian Air Bawah Tanah (Kualiti Air Minuman) Di Sungai Ayam Batu Pahat*. Ijazah Sarjana Muda, KUiTTHO.
- Shukla, S. & Jaber, F.H. (2006). *Groundwater recharge from agricultural areas in the Flatwoods Region of South Florida*. Edited by Department of Agricultural and Biological Engineering. 7: University of Florida.
- Xi, C., Zhang, Z., Zhang, X., Chen, Y., Qian, M. & Peng, S. 2008. Estimation of groundwater recharge from precipitation and evapotranspiration by lysimeter measurement and soil moisture model. *Journal of Hydrologic Engineering* 13(50): 333-340.
- Mohd Shalahuddin B Adnan (2008). *Groundwater Flow Model In Semerang Urban Area, Indonesia*. Degree of Master of Engineering. Gadjah Mada University.
- Missstear, B.D.R., Brown, L. & Daly, D. (2009). *A methodology for making initial estimates of groundwater recharge from groundwater vulnerability mapping*. Hydrogeology Journal 17(2): 275-285.
- Nwabineli Emmanuel Onochie, Ogonna Nwokoye, Dr C.O.C Awalla (2012). *Groundwater Recharge and Precipitation as Major Cause of Soil and Gully Erosion in Lafia Town and Environs of Nassarawa State*. IOSR Journal of Engineering. 2, (12): PP 47 – 51.
- Saghrevani, S.R., Sa’ari Mustapha, Seyed Fazlollah Saghravani (2013). *Estimating Groundwater Recharge Using Empirical Method: A Case Study in the Tropical Zone*. Sains Malaysiana 42(5): 553 - 560
- Barlow (1948) dalam Nwabineli Emmanuel Onochie, Ogonna Nwokoye, Dr C.O.C Awalla (2012). *Groundwater Recharge and Precipitation as Major Cause of Soil and Gully Erosion in Lafia Town and Environs of Nassarawa State*. IOSR Journal of Engineering. 2, (12): PP 49.
- Rizalman (2013). *Kajian Air Masuk Bawah Tanah Di Bangunan Baru Majlis Perbandaran Kuantan*. Sarjana Kejuruteraan Awam, UTHM.